

Sy-li spěwał,
Pilnje dželať,
Strowja će
Swójbny statok,
A twój swjatosok
Zradny je.

Za staw sprócný
Napoj mócný
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spar měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwaš,
Swěrnje dželať
Wšedne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpočń ty.

Z njebies mana
Njeh či khmana
Žiwnosć je,
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew će! F.

Čerbske niedželske łopjeno

W Budyschinje

3. haprleje 1932

Bauzen

Njedžela Quasimodogeniti.

Jana 14, 1—6.

Schtož je Jesuś pichi swojim wužohnowanju seleny schtwórtk rěčal, to řu jeho wučomnizy hařle w řiwětle jutrow prawje řrosunili. Po tym řo je řo Jesuś po swojim horjeřtaću móžnje jako Boži řyn wopolařal, běchu wutrobny jeho wučomniřow poľne wjeřoleje wěry a řhrobloře. A tennu běře řich tón řnjes napominař, jako ř nim djeře: wajeřa wutroba řo njeřtróž; wěricje-li do Boha, teř do njne wěricje. Něřk jeho trořřta poľne řłowa řich duiře řimacž móžachu.

Bjes jutrow bychny wřřhitzy bjes trořřta a bjes nadžije w čymowym ředžili; najeře řiwjenje njeby řaneho wěćneho, řbóžneho řónza měřo a pucž přřes tuto řiwjenje by nař ř řmjer-čzi wjedř. Rař řjenje pař řo na ř ře ři w j e n j e w j u t r o w - n y m ř w ě t l e p ř e ř a ř n i, dořelž něřk na pucžowanju přřes tuto řiwjenje 1. ř b ó ž n y ř ó n z a 2. p r a w y p u c ž p ř e ř e d w o c ž o m a j m a m y.

1. Jařo běře řesuś řwřatu hojčřinu wuřtajit, tehdy wjeřely w duchu do přřichoda a do wěćnoře řładajo djeře: něřk je čřłowjeřř řyn přřeřa řnjeny a Bóh je přřeřa řnjeny w nim, a řdyž běchu jeho wučomnizy řrudni, dořelž běře řim prařil: łube džěčatřa, ja řym řiřečje mařu řřwřilu poľa Wař; wy mje budžěčje pŕytacž; a řdžeř ja du, tam njemóžěčje přřińcž, tehdy řich trořřtowařře ř potajnym ři toľa tař łubojnym řłubjenjem ři: w mořeho Wótza domje je wjeře wobyřlenjom. řdy by tomu tař njebyřlo, byř ř řam řjeř: ja du tam, řam měřto přřihotowacž. Rař tym dweřłowacž njeřměny, řřle wěřte nam byčž řyřbi, řo je poľa Wótza teř řa nař řiřečje řořčž měřřnoře. Wótzowy dom wuřki je. Wřłijony a řařo mřłijony řřworjeny řřwětow a wyřřke měřto přři Božim tróne nje njeřčřomne wobyřlenja maja, řotrež tam řu niz jenož řa jeničřře řarodženeho řřna a jeho jandželske wóřřto, ale teř

řa něřdy řłubjene a něřk wumóžene čřłowjeřře džěčzi. Wote- wřjene wrota njebieskeje domřřny na domojwrot njeřčřomnyř, wobyřnadženy řřeřřniřow čřařaja. A řesuśa dla řařřupicž řmēřža, dořelž je wón řo řa to řřarab a je tam řřoř, nam to měřto přřihotowacž. A wón čře, řdžeř wón je, řo byřu teř čzi řami poľa njeřo byřli, řotrež je Wótz jemu dař. Wón nam řřwařnu drařtu dari, řotrež prawo dařa, džěłbracž na jeho řbóžnoře. Wón je najeř wěćny řarěčřniř a najeře řřeři ře řwōjeř řwřateř řwřu přřiřřwřa.

Řaj, tón řnjes řiřečje wřazny čřiničž budže: wón čře na řwōjim wuřkim dnju řařo přřińcž a nař ř řebi wřacž, řo bychny teř my byřli, řdžeř wón je. Wón dře řřajnje w řwřathym duchu ř nam přřiřřadž; a řdyž wuřnjemny, jandželjo nař ř njemu do paradřřa nořřa. Ale na tamnym dnju řo wřdomny řřewi a teř najeře čřeřa řbudži. Potom nař ř čřeřom a duiřu do poľnoře řwōjeje řřa řnoře wuřbēhnyčž čře, řo bychny wěćnje poľa njeřo byřli. Řařki to řřa řny řónz. řornjo njemu teř najeře ře a najeře ře wjeřela tutoho čřa řa njedojpoľne řu. řdyž pař tute droře njebieske řłubřo we wocžomaj wobyř- wany, potom trořřta poľna njebieske řřwětłoeř teř do najeř- čřemniřřich mořow najeře řemřře řiwjenje řada.

2. řřomajř, řiž dweřłowařře, praři, řo njeřnaje ani řbóžny řónz, na řotrež je tón řnjes poľařal, ani pucž, řiž tam wjedže. W jutrownym řřwětle je řo jemu řeřře řōřnacž dořřalo. Bjes wěry do řorjeřtanjenego teř nam w čřemnym doľe řřeřa a řmjerčje jenož řrudne, řolořčřwe prařřenje wyře wōřtanje: řař móžemny pucž wēđžicž? Wadžiřa wěćneho řiwjenje a řa- đanje po tym řamym a po řřewořenju ř Bōhom řo we wřřiř- řiř čřłowjeřřiř wutrobach namāřa. řřami řōřanjo w řwōjeř přřiřbōřře řłužřje njeřnateho Bōha pŕtaja. Pucž wjedžicž nje- móžā, tař doľho řacž do řesuśa njewēřja, a do njeřo wēřicž njemóžā, tař doľho řacž řo řim njepřřiřowjeda.

Ščesćijanam bo Ješuš předuje. Ale wšchitž, kiž předomowanje hlyšcha, njewěrja, dofelž šbóžny kónž, wěczne žiwjenje přēja abo sazpiwaja. Žich wjele pať, kotřiž hěbi hlyšče nje bježa žadaja, je hwojimi hamžnymi myšlemi žaneho swjaška mjes čažnosću a wěcznosću, mjes hwojatym Bohom a hřešchtym hwočtom njenamała. Druhy sažo mjenja, jo hwo pucž namałali a hwo tola na wopacžnym pucžu pšchiwěry abo hamžneje prawdosće. Woni k žiwjenju njepšchindu, dofelž Ješuš ham, kiž je hwo čłowjek činił, hlyžowany a horještanjeny wěczny hwm Boži je pucž a wěrnosć a žiwjenje. Wón njeje jenož pucž, ale wón je pucžpołasať, dofelž je mjenujž wěrnosć, a kónž pucža, dofelž je žiwjenje. Wón je pucž jačo jenički hřeđniť a wujednať mjes Bohom a čłowjekami, jačo našch wěczny w hlyšimě hlyšniť. Wón je wěrnosć jačo dospołne hjewjenje Bože, jačo wulki profeta, kotrehož hlowani wěrimy, ja kotrehož wopižntom hłodimy. Wón je žiwjenje, dofelž je nje bješkerał, w kotrymž polnosć bójstwa čělnje bydli, a i kotrehož polnosće našche wěczne šbože a žiwjenje hwo žorli. Tať je Ješuš A a D, spoczatk a kónž šboža. Ščtóz ma Ješuša, tón je hlyžom k Wótzej pšchichot, dofelž je i nim hjednany, jeho snaje a jeho žiwjenje w hěbi ma. Wón pať tež pšches Ješuša, kiž je pucž, dale kroczi wot jeneje wěrnosće k drugej, wot jeneho pójnacja k druhemu, doniž hwo dospołna wěrnosć, dospołne pójnacze a dospołne wěczne žiwjenje pšched našchimaj woczomaj njepočaže. Hamjenť.

Quasimodogeniti, Božich džěczi wješele.

Bo hwojim hłobu.

Šraduj hwo, hlyšesćijanstwo,
Ješuša našch žiweho!
Wón, kiž hěšche w hmyerczi pobnył,
Je na hmyerczi, heli, dohnył,
Halleluja, šraduj hwo!
Wješele špěwajće,
Šhryštej hlywalbu dawajće,
Kiž pšches hwoju hmyercz naž kupi,
Škražny, móžny i rowa štupi!
Džak a čěscž jom' špěwajće!
Witaj k nam, drohi nam,
Štup k nam i twojim trošchtom ham,
S twojim hlowom: „Wěr budž i wami!“
Nječ je twoja lubosć i nami
A naž wjedže k nje bješam.
Šklónzo ty wěczne hwo!
Šswěcž k nam dele do nožy,
Rožhwěcž čěntmu semju jažnje,
So Čže wobladamy kražnje,
Ješu, horještanjeny!
Radžija wješela
W wutrobje nam nastawa,
Našche čěla i rowa čahnu
Dofelž Ješuš horje štanu
A nje bju wěcznoh' wješela.
W wěcznosći, w kražnosći
S Ješušom hmy w towařstwoje,
S jandželemi hjednocženi,
Draštu prawdy woblecženi,
Boła Boha pšchi tróni!
Derje tam budže nam!
Tam naž Ješuš wodži ham.
Šsami k žiwom' žorlu hłodži,

Naž na štrawu pařtawu wodži,
Ješuš pařtyť tu a tam.

Wješele jutrowne
Božich džěczi wěczne je.
Wumóžnika hwořnoh' mamy,
Jemu džak, čěscž, hlywalbu damy,
We nim mamy žiwjenje!

Njenišchi džak my Čži,
Quasimodogeniti,
W nje bješkim Jerusaleme
Špěwacž čžemy i jandželemi,
Čši krocž hwojatom' Šnješewi.

G. S. a J. W.

Do šhule!

Do šhule! To je jutije hěšło ja tať někotreho maleho pachola a ja tať někotre male holicžo. A niz jenož ja tuteju, ně tež ja nana a macěť, kotrejž mataj hwoje džěcžo na štarosći, a ja kmótraw, kotřiž wošebje jutry šhulškeho šapoczatka na mótku a mótku špominaja a to niz jenož je hlowom, ale tež i darom. A druhy hwo tež je hwojimi myšlemi pola nich, wošebje tež bratija a kotry małych študentow, a tuczi niz pšchego bješe wšcheje hěbicžnosće: wulka tita, a to, ščtož w njej dobreho, je pšchego něščto, ščtož šbudžuje šajima pola wulkih a małych. Abo niz? —

Do šhule! Pod tutym hěšlom nješteji haťle jutijšchi džěň. Ně, njedže, haj mēšazy dolho do toho šteji niz jenož maľuščť, ně žyly dom pod wliwom tutoho hlowa. Praščenja a štarosće hwo jěwja pola wulkih a małych. Tať někotre šdychnječško, tať někotra nutrna proštwia a modlitwa wudobudže hwo i wutrobny. A bjes tutych tež nje budž džěňža a jutije žane džěcžo, žana macž, žadny nan! Do šhule šastupicž, to je pšchego wulki a wažny džěň w žiwjenju, a w našchim čěžkim čažbu je to nimo mery hlytny džěň a čěžli šapoczatk noweho wotřěška w młodym žiwjenju. Ščto pšchinjeke pšchichod? Tuto praščenje dužy to hewat wješole woczakowanie tutych dnjow.

Naž wšchudžom druhdže njemóžemy my čłowjekajo tež tu žaneje wotmořny dacž. Naž wšchón pšchichod tež je tež pšchichod tutych młodušchlow, kotrejž hwo hame našch, našchich hwojbow, našcheho luda pšchichod, w ruzy a možy wlyšchcheho, w ruzy a možy Boha našcheho Šnješa. W tym pať je tež sažo našch najlěpšchi trošcht. My wěmy našche džěczi w „najlěpšchimaj rušomaj“ — jeli jo hmyem hěbi šwěricž po čłowjeku tať prajicž. A my wěmy ščto čžinicž, hdyž nam wutroba tať polna štarosćow: hwo modlicž k tutomu wšchomóžnemu a wšchehohnadnemu Šnješewi a jemu porucžicž hwoje džěczi. A niz jenož to. Modlicž hwo hmyem a modlicž hwo dhybimy k njemu i tutymi džěcžimi, dopjelnjejo tať wolu toho, kotryž praji: Nječ džěcžatka ke mni pšchindu! Tohodla haťle tež njenasponnimy wošebje, ščtož hwo hamo wot hwo rošumi: jo našche džěczi hłodža do hodyny ja nabožinu! Abo ščto mohł něščto lěpšcheho radžicž? Čžinišch-li tole, modlišch-li hwo i nimi a ja nje, nabudžesč šdobom ham mudrosće a možy, ja nje hwo prawje štaracž a ja nje čžinicž, ščtož dobre a špomóžne. Kotry nan, kotra macž, kotry kmótr, kotra kmótra, a nješabudžny, kotry džěd a kotra wowa, haj dozyla, ščto to nočžyť?

Tuž tež my i našchim šopjeňkom hinať njemóžemy a nočžemy, hacž nutryne pšchecž Bože hnadne žohnowanie maľuščkam na pucž do šhule a do noweho žiwjenja a štaršchim a wšchittim jich lubym runje tať nutryne. Bóh tón Šnješ čžyť dacž Ješuša dla wšchemu hwo derje radžicž. Haj: Pomhaj Bóh dužy do šhule, dužy pšches šhulu, pšches žiwjenje! —

Saŝonamaŝany paradis.

(Poŝracŝowanie.)

„Něwěrnó, ty mje njeŝuŝaŝ?“ Dowěriwje hladaŝŝtej kraŝnej wóczŝy na njeŝo, a maŝa ŝulojta rucŝka poŝoŝi ŝo je-mu na trundlatu hłowu. Wón njeŝapny ŝa njei, ně, wón weŝlowaŝŝe je ŝwojei ŝŝěroŝej wopuŝŝu. W tutnym woŝomi-ŝu wotewriŝu ŝo durje ŝŝěŝŝi a: „Poŝoro, dŝi precŝ!“ ŝawoŝa ŝara ŝona krucŝe, ŝhwatajo ŝ dŝěŝŝu. Pŝyŝ wotŝtupi.

„Dŝeŝn dobry, cŝetka“, ŝtrowjeŝŝe malinka ŝdwórliwje. „Proŝŝu Waŝ pěŝnje: ŝaŝ mam hieŝ do wŝy?“

„Kaŝ ŝo Ty ŝem nabjerjeŝŝ, holecŝka? S kim ŝy pŝŝi-ŝŝŝa?“

„Ow — ŝama! Sŝym ŝŝŝa ŝa dŝěda po maleny. Sŝu-ŝeŝ cŝeta njeje ŝtrowa; wona nam njeje warika ani ŝhlěba pjeŝka. Mětwo mamy w mŝynje, a dŝěd je teŝ ŝhorn, leŝi a nima wobjeda!“

„A cŝeja ŝy Ty?“ ŝona maŝkaŝŝe roŝŝŝŝane wloŝy.

„Martŝŝŝeŝ dŝědowa!“

„To ŝy Ty jene ŝ teju dŝěŝŝi, kotrejŝ je wón ŝ ŝebi wŝaŝ?“

„Haj! Wón je naŝ wŝaŝ na měŝtno Rnjeŝa Jeŝuŝa! Cŝetka, ja Waŝ proŝŝu, poŝaŝŝe mi ŝŝŝeŝŝu! — Poŝaŝŝe mi ju?“

„Sawěŝŝe!“ Staruŝŝka pŝŝeje ŝebi ŝ ruku pŝŝes mofrej wocŝi. „Ale Ty ŝy ŝebi daŝoŝo ŝaběŝŝa! So paŝ je Cŝi dŝěd to teŝ daŝ hieŝ!“

„Wón mi njeje daŝ hieŝ, wón dŝe ŝpaŝŝe! Ondriŝŝŝo paŝ bė do ŝhule ŝhoŝ!“

„Póŝ najpriedy ras nuts! Ja dŝrbju moje dŝěŝo docŝi-ŝi. Sdny ŝo njeŝy malenjow najědŝa, budŝeŝ hłódna!“

„Njeŝym ŝanyŝ jědŝa, cŝetka! Sawaŝ by jŝŝ ŝa dŝěda maŝo woŝtaŝo!“

Sa ŝhwilku ŝedŝeŝe maŝe dŝěŝo w ŝtarej kuchinje. Sta-ruŝŝka bėŝŝe butru dŝěŝaŝa; ŝ butrobaŝa wala wona do hor-nyŝŝa cŝerŝtweje butŝanŝi, wotkra hłódny kruch cŝorneho ŝhlě-ŝa a pomaŝa jón ŝ butru.

„Majěŝ ŝo, holecŝka! Sdny budu ŝotowa, póŝdu ŝ Tobu ŝobu!“

Ow, ŝ ŝajŝej radoŝŝu ŝuŝachu dróŝne ŝubŝi do ŝhlěba! ŝluŝŝka ŝaŝu haŝle něŝŝ, ŝo bė hłódna. — ŝona docŝini ŝwoje dŝěŝo, ŝnoŝy butŝantu a butru do komorki, a nó, wŝa teŝ ŝa-rancŝŝ ŝ malenjami ŝobu. Wona wróŝi ŝo ŝ dwójnym ŝu-dobjom. W jenny bė butŝanka a ŝulka butry, w druhim bėchu maleny. Swjeŝŝa na wobej bė ŝŝŝinika krěnowe ŝopjena a jej ŝ cŝiŝŝym pŝatowym rubiŝŝom wobwjaŝaŝa. Haj, wona pŝŝinjeŝy teŝ maŝu poŝrutu ŝhlěba.

„Tón woŝmjeŝŝ dŝědeŝ ŝobu; je cŝerŝŝy. Ja bėch jón ŝa naŝŝeŝo ŝawoŝa pŝŝihotowaŝa, kotryŝ ŝ drjewarjemi ŝobu dŝě-ŝa. Ale ja dam jemu wot ŝyŝeŝo.“

ŝona njebė hewaŝ ani pŝŝeŝŝniwa ani dobroŝŝiwa, ale doŝelŝ njebė jeje ŝy poŝ, ŝiŝ bė hiŝo něŝotrehóŝŝuli ŝuŝaŝ, dŝěŝŝu nicŝo cŝiniŝ, njeŝaŝŝe ŝo wona dacŝ wot njeŝo ŝahaŝbicz. Wo-na cŝuŝeŝŝe ŝo wabjena, malinyŝ dobroŝe cŝiniŝ.

Wona ŝwjaŝa jej poŝrutu do woŝmjaneŝo rubiŝŝa, ŝiŝ bė ŝama róŝa, a ŝŝŝini jej naŝhribjetniŝ. „Tuto rubiŝŝo móŝeŝŝ ŝebi ŝa naŝlowjaŝe wŝaŝ, ja jo hiŝo lěta doŝho njetrjebam. Po ŝarancŝŝ ŝebi pŝŝinđu a pŝŝinjeŝu waŝŝ ŝobu.“

Priedy hacŝ to ŝluŝŝka pŝŝny, wjedŝeŝŝe ju hiŝo dobra cŝeta ŝuŝŝowa pŝŝes ŝwěŝŝina ŝ lěŝa won. Duŝy po pucŝu da ŝebi powjedacŝ, ŝaŝ bėŝŝtej dŝěŝŝi pola dŝěda ŝiweŝ; haj teŝ

ŝŝŝuŝŝi, kotreŝ hiŝo je Sŝwjaŝeŝo piŝma ŝnajeŝŝe, jej ŝluŝŝka praji a jej teŝ ŝ mŝŝym hłowom ŝerluŝŝŝ ŝaŝpěwa. Wona ŝhoni wot cŝety, ŝo bė tuta něŝdy ŝ dŝědom do ŝhule ŝhodŝŝa, jaŝo bėŝŝtaj wobaj maŝoj byŝoj, a ŝo ma wona wo wŝy ŝotru.

„Nó, taŝ hladaŝ, tu je tón najbliŝŝŝi pucŝ!“ porucŝi jej nadobo. „Po nim pŝŝinđuŝŝ hacŝ ŝ ŝwóŝyŝ a potom ŝy hny-dom domach. Tu maŝy ŝarancŝŝ! Njebėŝ pŝŝejara, ŝo njeŝy butŝanku roŝlaŝa! Poŝtrow dŝěda a praji jemu, ŝo pŝŝinđu jeho wopŝtaŝ!“

Sapřena na dŝiwju kruŝŝwiniu hladaŝŝe ŝona ŝhwilku ŝa maŝej poŝtawŝu. Wěŝŝiŝ roŝmjetowaŝŝe ŝ róŝateŝ ŝuŝŝniŝŝu dŝěŝŝa, ŝlónŝŝo ŝwěŝŝeŝŝe na ŝotowloŝŝnu hłowŝŝu a na ró-ŝicŝŝaty naŝhribjetniŝ. Jenóŝ ŝŝŝidŝe pobraŝhowaŝŝtej dŝěŝŝu, a wono by byŝo ŝaŝ jandŝel. ŝona nadobo ŝapŝaŝny. Teŝ jeje Cwŝa bė byŝa něŝŝe tajŝa, jaŝo bė wumrěŝa. Potom bė měŝa jenóŝ ŝanyŝ hłóŝow. Tuczŝi bėchu tu a tam roŝŝŝani, a tón, kotryŝ bė ju dŝrbjaŝ doŝaŝtaracŝ, bė lóni wumrěŝ. Tuŝ dŝrbjeŝŝe ŝo ŝama ŝ wnuŝom bėdowacŝ. Měŝŝe paŝ ŝebi ŝona jenóŝ mŝŝleŝŝe na ŝwoju přenju ból, jaŝo bėchu jeje Cwŝu do cŝornjeje ŝemje ŝahrjebali. Po ŝhromadnym pucŝu a po roŝmoŝŝwje ŝ dŝěŝŝom bė jej taŝ woŝoŝo wutrobŝy, ŝaŝ by ŝo lacŝ-ny cŝłowjeŝ dobroŝe cŝiŝŝeje wody napil. „Póŝdu jŝŝ wopŝ-tacŝ!“ ŝluŝi ŝebi, jaŝo bė ŝo dŝěŝo ŝhubiŝo, a dŝěŝe ŝhwatajŝy dom. —

(Poŝracŝowanie.)

ŝutni ŝwědŝojo jutrow.

So bėchu ŝo bjeŝbóŝni teŝ lěŝŝa ŝaŝo na ŝaŝenje jutrow ŝaměriŝi, wo tym hiŝo piŝachny. To paŝ je ŝdobom najlěpŝŝi dopoŝaŝ ŝa to, ŝo wiŝo pŝŝeŝŝŝhanje, kotreŝ ŝu bjeŝbóŝni na ŝŝeŝŝŝianow Ruŝŝeje pŝŝinjeŝŝi, njeje ŝamohŝo ŝŝeŝŝŝianŝu wěru pŝŝewinyŝ a ŝniŝŝicŝ. Pŝŝetoŝ pŝŝeŝŝiwo ŝbŝŝym a ŝni-ŝŝnym njeŝŝeŝŝelam tola nowu wójnu njeŝotujjeŝ. Woni paŝ ŝu lěŝŝa nowu wójnu pŝŝihotowali.

Wo tajŝim ŝadŝawym wojowanju pŝŝeŝŝiwo wiŝemnu, ŝŝtoŝ je ŝŝeŝŝŝianŝe, a ŝdobom wo ŝplnoŝŝi a moŝy ŝŝeŝŝŝianŝe-je, na ŝtanjeneŝo Sbóŝnika ŝaŝoŝeneje wěry ŝwědŝŝicŝ, rěcŝi po-wjeŝŝ, kotraŝ bė hiŝo do tutoŝo jutrowneŝo ŝwjedŝŝenja ŝ nam doŝŝŝa.

Proŝeŝor, kotreŝoŝ ŝu ŝ Ruŝŝeje wuhnali, piŝŝe:

Bolŝewiŝŝi miniŝter ŝa wuŝubŝanje luda, ŝunatŝarŝŝy, by do najwjetŝeje ŝurle měŝta Mloŝŝŝy ŝhromadŝŝnu ŝwolaŝ. W tutej mějeŝe wón ŝam pŝŝednoŝŝŝ wo doŝŝŝŝŝnyŝ ŝniŝŝe-nju ŝŝeŝŝŝianŝiwa a dozŝŝa wiŝeje naboŝiny, a wo kraŝnoŝŝi bjeŝbóŝneŝo materializma, kotryŝ ŝaneje naboŝiny nima, a wo atheizme dozŝŝa. — Atheizmus, to je bjeŝbóŝnoŝŝ ŝama, ko-traŝ dozŝŝa Boha a wiŝo bóŝŝe přeje. — Godŝiny doŝho bė rě-ŝŝaŝ. ŝlónŝŝejo dowoli debatu abo roŝmoŝŝwu. To bė něŝŝto, ŝŝtoŝ hewaŝ njeŝŝinjeŝŝe. Ale wón bė ŝebi ŝam ŝwojeje wěŝy taŝ wěŝŝy, ŝo pŝŝitomyŝy tutu ŝŝadnoŝŝ roŝmoŝŝy da, njeŝy teŝ kóŝdemu rěcŝniŝej jenóŝ 5 mjeŝŝŝinow cŝaŝa pŝŝiŝwoli. ŝŝto teŝ by mohŝ, taŝ ŝebi mŝŝleŝŝe, něŝŝ hiŝŝŝe druheŝo mě-njenja a pŝŝeŝwědŝŝenja bycŝ hacŝ ja, tón wjeŝemóŝny bjeŝbóŝny miniŝter ŝa wuŝubŝanje luda, ŝiŝ dŝrbju tola wědŝŝeŝ, ŝŝto je wuŝŝemu a maŝemu cŝłowjeŝej, a ŝŝto tutonnu ludeŝ tyŝy wjeŝe miliŝonow nuŝne a ŝpomóŝne!

Swopřědŝa ŝo ničtó ŝa roŝmoŝŝwu njeŝamoŝŝi. Potom paŝ ŝadaŝŝe ŝebi dowolnoŝŝ rěcŝeŝ ŝyŝe młody wjeŝny duchow-ny. Miniŝter ŝo jeho wopraŝŝa: „Wŝy ŝŝeŝŝe rěcŝeŝ? Wŝy paŝ ŝeŝe tola ŝlyŝŝaŝ: jenóŝ 5 mjeŝŝŝinow!“

„Haj! Ja mam teŝ jenóŝ něŝŝto maŝo prajiŝŝ“, wotmoŝŝi młody měŝŝniŝ a dŝěŝŝe dopřědŝa.

„Moji bratija a moje botry!“ rjekny wón, pšched bñtu, fiž po wjele tykaczach liczešce, stejó, „*Jesus Christus je staný!*“

„*Jesus Christus je ja wěšce staný!*“ wotmoł- wi wulka šhromadžišna i jeny hlošom.

„Ja bo džafuju“, praji duchowny, „ja nimam nicžo dale prajicž!“

Minister šlóncezi hnydom šhromadžišnu. Po młodeho jut- neho šwědka pšchindžechu bórny katowi wotrocžy, so bychu jeho morili. —

„*Jesus Christus je staný!* — Wón je ja- wěšce staný!“ Tutón jutny wyšł, i kotrymž bo fšcheczi- jenjo přenich lěštokow strowjachu a jutrennu šlónzu napšche- cziwo wyšlachu, wón klineži a rži dale tež pšches 20. lěštok, tež pšches Rusku. A wón budže wyšlacž a klinežecž hišceže, hdyž Ruska dawno wjazy njebudže, hdyž tež bjesbóžni wjazy njebudu.

To, wo cžož tu nětkole dže, je to, hacž by ty tón, fiž i wu- trobu, i ertont, se šwojint zbytn žiwjenjom wuřnawa:

„*Jesus Christus je staný!* Wón je ja wěšce staný!“

Zyrkej a stat.

Tydzěń po Mišerice. Domini je wulki zyrkwinski tydzěń ja Saksku. Móžesč jón tydzěń wulkeho šliczbowanja, wuhotowanja, brónjenja mjenowacž. W Drježdžanach seńdu bo wšch wulke šjednocženstwa a towaršstwa fšchesczijskeho, ewangeliskeho džela a žiwjenja, so bychu wotedaše šliczbowanje a rosprawy wo tym, šhtož je było a šhtož je, a so bychu bo pšchihotowake a wobronike ja to, šhtož pšchindže. Glada jo na cžadž kajfiž je, špóšnawam, so to wulzy nušne a wažne, hdyž tola niž jeno šnutšowna a šwontowna nuša wšchudžom, ně, hdyž tež njewěra a njekšchesczijsanstwo, bjesbóžnošcž a pšhe- cziwjenje pšhecziwo Khrystušeji wšchudžom. Bjes džywa tuž, so hłowny pšchednošč rěka: „Zyrkej we wojowanju“; jón ma 12. haprleje profěsor D. dr. Beyer-Greifswaldski. Mjes dru- himi bo w Drježdžanach wot 11. hacž 13. haprleje šhadžuja wšch šjednocženstwa šnutšowneho Mišijonštw, tak hłow- ne towaršstwo šame, towaršstwo ewangeliskeho nowinarštw, to- waršstwo požawništw, towaršstwo ja hajenje žiwjenja dobrnych pocžinkow, towaršstwo ja šastaranje cžezkošlyšchaznych a hluchich, ewangelisko-šozialny a zyrkwinko-šozialny šwjašł a druge. To- horunja wotměje tam w tutnych dnjach tež šwontowne Mi- šijonštw šwoje šhromadžišny. 13. haprleje budže hłowna šhromadžišna Sakškeho šłowneho Mišijonškeho Towarštw a Sakškeje Mišijonškeje Konferenzy, kotrejž matej štacž ja zyle škutkowanje sakškeho šwontowneho mišijonštw. šłowny pšchednošč šměje tu mišijonški inspektor Voigt-Herrnhutski.

Sakški krajny konsistorium je i wulajom na to pošasał, so bychu bo štarichi a cži, kotřiž maja šamžne prawo, wo to šta- rali, so bychu džecži do hodžinow ja nabožinu šhodžike. Jenož te džecži, kotrejž do tutnych hodžin šhodžachu, šmědža bo na pa- czerškej wucžbje wobdželicž; tež pšchi tutej dyrbja wone na pa- czerje šhodžicž.

Sa wóžadnych šastupjerjow a zyrkwinkych přjódkšerjow wuhotuje „šwjašł ja žiwu ludowu zyrkej“ wot 9. hacž 11. haprleje w Krummhennersdorfe wóžebity „pšchihotowanški cžadž — Němž praji: Rüstzeit. Pšchednošči šměja šuperinten- dent Spranger, šantor Stier, wyšch. wyšchn. rada dr. Kluge a general Körner, wšchitzy i Drježdžan.

Biblija. Britiške Bibliške Towarštw pšchihotuje wudawš 650. pšcheložka Biblije. Potajšim: tuto wulke a šwětašławne towarštw je Bibliju hižo w 650 wšchelafich rěčach na- šheje šemje — w tajkich, kotrejž bo hišceže rěčja a w tajkich,

kotrež bo wjazy njerěčja — cžišchecž dako a ju rosšchěrjašo. To je hobriški škutł, kotrejž je tuto towarštw tak dořonjašo Bohu i cžejcži a cžłowjekam žohnowanju. Tuto 650. džeko je pšcheložk Markoweho ewangelija do rěčje luda Daffakari, ko- tryž w kraju Połnóžna Nigeria šyšli.

Wšchelaše i blisťa a šalofa.

Herrnhutške mišijonštw šwojeczi lěška 200 lětny jubilej šwojeho wulzy žohnowaneho škutkowanja. Džeń 21. augusta 1732 — 10 lěš po šaloženju Herrnhuta — nastajicžtaj bo přenjej mišijonaraj Leonhard Dober a David Nitschmann na pucž do póhanškich krajow. Bratrowška šmejna cžje tutón ju- bilej po šwojim jednorym šnutšownym wachnju šwojeczič a wocžafuje, so bo jich mnoho, tež i wukraja, wobdželi. — Herr- hutšy šu na mišijonškim polu hobriše a wulzy žohnowane džeko dořonjeli, hdyž šebi ponušklych na jich tola porňo druhim zyrkwjam šnadna licžba. Wy pšchi škladnošcži drobnišeho wo tym wóšjewimy.

Wo ruškich wobštejnošcžach, kotrejž cžje jich pšhezo hišceže wjele ja pšchikladne mēcž, dawna rosšwucženje rěčž, fiž je ludowy šomnižar ja ježiwjenje Mišojan mět. Wón je jašnje dořč wu- prajiš, so dyrbi ruške wobhderštw hišceže na dołhi cžadž, na šak dołhi bo njehodži prajicž, šłodu tradacž. Ššowjetwšch- nošcž bo prózuje, so by mohła šartki, na kotrejž bo zyroba ja ježiwjenje wudželuje, wotštronicž a šmóžnicž, so by bo šóždy po šewak šwucženym wachnju i zyrobu šam mohł šastaracž. Tola wobštejnošcže wšchnošcž nušuja, tak so dyrbi i wotštronjenjom zyrobnych šartkow hišceže cžafacž, doniž njeje drugi pšecšlětny plan pšchewjedženy. Dołhož to njeje, dyrbja dželaczerjo a bu- rjo „ja lěpšhe wóžneho kraja wopory pšchinyšcž“. 14 lěš do- ho šnježi nětk bolšchewijmus na ruškim ludu a kraju. Budže wón móž w 19. lěcže šwojeho šnježštw šwoje šlubjenje, lěpšhe cžadž šmóžnicž, dopjelnicž? — Šdyž šowjetške šnježštw hižo ruški lud w šwontownym, materielnym, tak mašo wobšbožuje, do kotrehož jenož wěri, šak šakle budže to tam se šnutšownym, duchownym!?

Sa wšchch jara pšchihódne je našhe powjedancžto „Šažo- namařany paradies“, kotrejž je šłowakška špišowacželka Khr- ština Ronowa tak rjenje nam napižala. Dajcže je tuž wšchitzy tež šwojim džecžom. Njeh je cžitaja. Wono móže jim wjele dacž a tak wam pomhacž, džecži wukublacž. A šo móžemy my wšchitzy šebi wjele i njeho wšacž, to šmy hnydom pšchi přenich ryncžlach hižo pštnyli. A hdyž je wšcho tole pěkne a dobre ja wulkich a ja maše tak rjenje rospšžane, wóšjemny pšhezo šažo powjedancžto a jo cžitamy šebi a druhim i lěpšchemu a i žoh- nowanju. A cžitajmy je tež našchim mašym a najmješšchim, wóžebje tež tym, kotrejž nětk po Jutrach do šhule póndu. Ru- nje nětkle wono tak rjenje powjeda wo „tych, fiž šapocžnu we šhuli mudrošcž cžerpacž.“

Pšchichodny šchtwórtł, 7. haprleje, dop. ½10 hodž. budže šerbška hłowna předaška konferenca w šurli Ššerbškeho Domu w Budyščinje. Pšchednošči šměje šnješ šarač Lišcher i Budy- šchina wo rěčnych wěžach. Dale ma šo wuradžowacž wo wjaz- rnych dypłach. Wšchitke šobuštawy bo wutrobnje i tym pšhe- prošuja. Pšchedšyštw.

Šiřtowanje: Š. w Š. ja Miš. Dom. — Š. w Š. ja Ju- bilate.

Šamokšity redaktor šarač Wyracž w Nošacžach. — Ščišchč a naško Ššomolerčez šhičšišchčernje a šhišarnje, šap. dr. i wóřm. ruš. w Budyščinje. Wuhadža šóždu šobotu a šlacži šchtwóřčlětnje 108 šjenještw.